

ΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

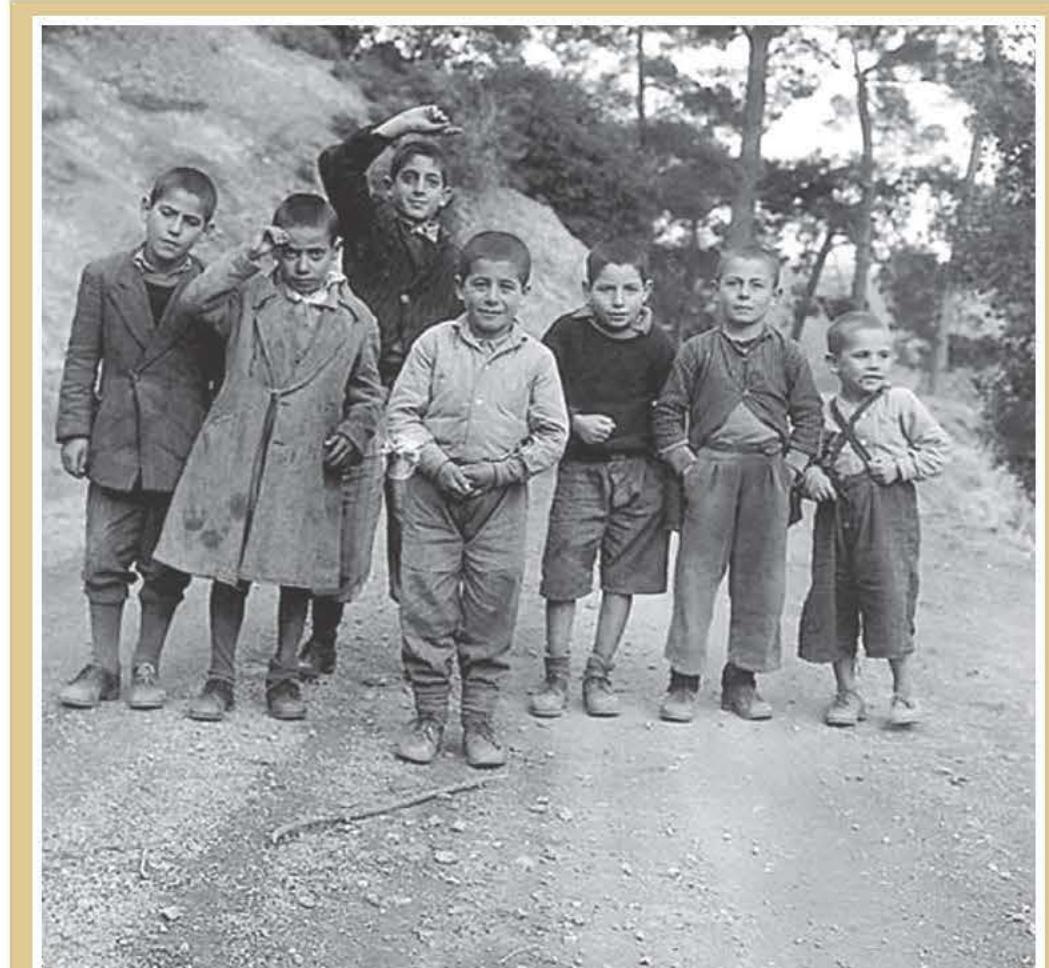
πιστερά προς δεξιά: Ο δρ. Αντώνης Δρακόπουλος, ο πρώτον πρόεδρος της Κυπριακής Κοινότητας και νυν πρόεδρος Α. Μιχάλης Χριστοδούλου, και ο νυν πρόεδρος της Κυπριακής Κοινότητας, Σωτήρης Τσούρης. ΚΑΤΩ: Ο πρόεδρος του ανίας Γιώργος Αγγελόπουλος με την σύζυγο του.

η φωτογραφία ανέκαθεν υπέρκει ένα από τα εγαλύτερα χόμπι του Σεφέρη). Στο πρόσωπο του ελληνισμού της Κύπρου ο Σεφέρης βρήκε ένα άλλο ελληνισμό, εκείνο που χάθηκε στην αραδία της Μικράς Ασίας, και ο οποίος – ύμφωνα με τον ίδιο - αν δεν προσεχθεί κανδυεύει να έχει την ίδια ακριβώς τύχη.

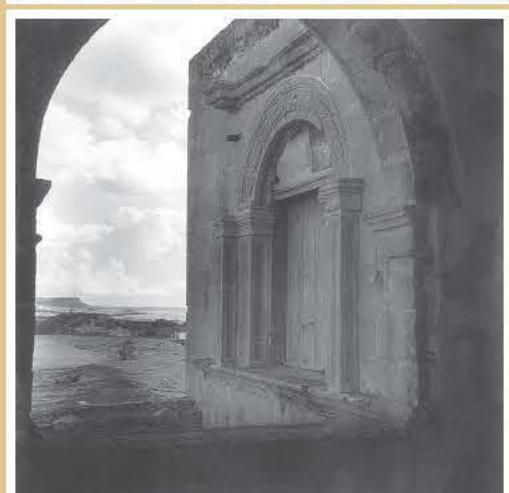
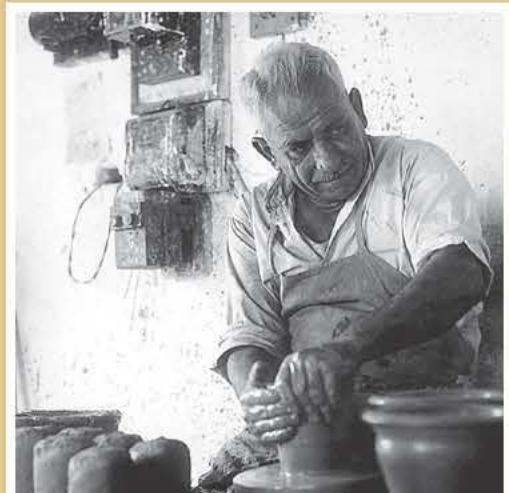
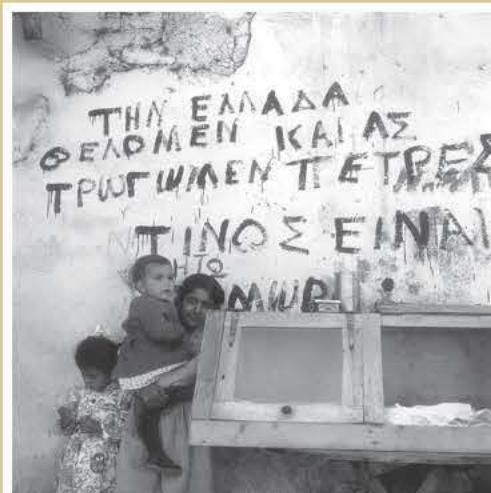
Σε επιστολή του στον Κύπριο ποιητή Αδαμάντιο Διαμαντή, ο Σεφέρης γράφει χαρακτηριστικά: «Στο μικρό διάστημα που έμεινα στην Κύπρο, έγιναν πολλά πράγματα και νομίζω πως α με κυνηγούντων αδυσώπτα μέχρι να πάρουν οφφή. Παραδενεύομαι όταν το συλλογίζομαι. Η Κύπρος πλάτινα το αίσθημα που είχα για την ήλιαδα. Κάποτε λέω πως μπορεί να με πάρει υχοπαίδι της».

Στην αλληλογραφία που είχε με τον Γιώργο Θεοτοκά, ο Σεφέρης γράφει: «Υπάρχουν σε μια ανοιά της γης 400,000 ψυχές από την καλύτερη, την πιο απόφια Ρωμιοσύνη, που προσπαθούν να τις αποκόψουν από τις ρίζες και να τις άνουν λουλούδια του θερμοκηπίου». Ειλικρινά συγκινημένος από τον αγώνα των Κυπρίων, Σεφέρης σημειώνει: «Η Κύπρος είναι ένας όπος που το θαύμα λεπτουργεί ακόμη». Και γι' αυτή την πατρίδα μίλωσε και έτοι: «Γ' ιδόνια δεν σ' αφίνουνε να κοιμηθείς στην ήλιαδα. / Απόδονι ντροπαλό, μες στον ανασαρμό των φύλλων, / συ που δωρίζεις τη μουσική που δάσους / στα χωρισμένα σώματα και

Η Κύπρος μέσα από τον φακό του Γιώργου Σεφέρη

Μανιώδης όσο και εξαίρετος φωτογράφος ο Σεφέρης χρησιμοποίησε άμεσα τον φωτογραφικό φακό στην ποίηση του. Πως; Έχοντας πάντα την φωτογραφική μπλανή μαζί του, ο ποιητής είχε την συνήθεια να απαθανατίζει το κάθε τι που «ερέθιζε» την φαντασία του, και στην συνέχεια έθετε τις τυπωμένες φωτογραφίες στην υπηρεσία του ποιητικού του οίστρου. Η Κύπρος που τόσο αγάπησε δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση, όπως μπορεί να διαπιστώσει ιδίοις όμμασιοι ο αναγνώστης από το φωτογραφικό υλικό που παραθέτουμε.

στις ψυχές/αυτών που έφεραν πως δε θα γυρίσουν. Τυφλή φωνή, που ψηλαφείς μέσα στην υγιεινή μνήμη/βήματα και χειρονομίες• δε θα τολμούσα να πω φιλήματα•/και το πικρό τρικύμισμα της ξαγριεμένης σκλάβας...».

Οι δεσμοί του ποιητή με την χώρα του «χρυσοπράσινου φύλλου» δεν εκφράζονται αποκλειστικά – αλλά ούτε και τελειώνουν- μέσω της ποίησης, αλλά απλώνουν τα πλοκάμα τους και σε μια ποιησιακή βοήθεια. Διπλωμάτης ο ίδιος, ο Σεφέρης κλήθηκε πολλάκις να συμβάλει στην επίλυση του κυπριακού προβλήματος, βοήθεια την οποία πρόσφερε από την θέση του ως κορυφαίο στέλεχος του Υπουργείου Εξωτερικών.

‘Ος είθισται – ειδικά όταν οι αναφορές αφορούν την ελληνική φυλή γενικότερα- ο ποιητής ουκ ολίγες φορές βρήκε εαυτόν να αμύνεται τόσο για την βοήθεια που πρόσφερε στην πρωτευόντη του Ιθάκη, όσο και τις προθέσεις τους, αφού συν τοις άλλοις πολλοί ήταν εκείνου που πρόσσαψαν δόλο στην σχέση αυτή, φτάνοντας μάλιστα στο σημείο να τον κατηγορίσουν πως πούλησε την Κύπρο με αντάλλαγμα το Βραβείο Νόμπελ με το οποίο βραβεύτηκε το 1963. Η απάντηση του Σεφέρη; Ο ποιητής πρωτοκόλλησε την διαφωνία του με την ροή των συνομιλιών της Ζυρίχης, έτοι ώτε να υπάρχουν επίσημα στοιχεία πως δε συνάινεσε στη λύση που δόθηκε.